

Normann Andersen (S):

Den sidste bemærkning, trafikministeren fremkom med, håber jeg ikke bliver aktuel. Jeg vil regne med, at man er så fornuftig i Ringkøbing amt, at man går ind på de forhandlinger, der nu engang er tilrettelagt.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 30 mener det radikale venstre, at kystsikringsloven trænger til en revision, og det har nok sin forklaring i, at den nuværende lov stammer tilbage fra 1922. Emnet kystsikring har en vis tilbøjelighed til at være aktuelt hvert år ved efterårstid med de mange storme, og partiets forslag er i øvrigt fremsat på årsdagen for forrige års værste storm, der ødelagde store værdier langs den jyske vestkyst.

Det kan imidlertid næppe skjules, at forslagens økonomiske konsekvenser vil blive ret så vidtgående, og jeg vil ikke på forhånd hverken binde mit parti eller mig selv, men vi vil da se på sagerne i udvalget, når det kommer dertil, og så kan vi senere hen høre, om folketinget er indstillet på at tilvejebringe flere midler til sikring af de danske kyster.

Med disse ord er det så langtfra hensigten totalt at afvise forslaget. Heri er der således peget på ønskværdigheden af at få udarbejdet en sammenlignende vurdering af alle de danske kyster, men det ville i så fald være selve forudsætningen for, at man til enhver tid vil være i stand til at kanalisere midlerne til de kyststrækninger, der er mest udsatte.

I bemærkningerne til forslaget peger det radikale venstre på ønskværdigheden af at gennemføre en ny kystsikringslov til afløsning af den nuværende, men jeg er langtfra sikker på, at det er nødvendigt at gå så vidt som til at lave en ny kystsikringslov. Det nuværende grundlag kan stadig anvendes.

Efter socialdemokratiets opfattelse betyder det, at vi fortsætter den hidtidige praksis med, at staten i samarbejde med amter og kommuner for en 5-årig periode ad gangen fastlægger et årligt aktivitetsniveau, og hvilke kystsikringsarbejder der skal gennemføres. Der er herved dannet den praksis, at staten ved finansloven og igennem aktstykker i folketingets finansudvalg sikrer, at den fornødne bevilling er til stede og kan sættes ind i de områder, hvor behovet er størst. Fastholdes ønsket om en ny kystsikringslov, så vil vi også se på det i udvalget, men vi har bare lidt svært ved at se nødvendigheden heraf.

Jeg forstår udmærket, at forslagsstillerne fremsætter dette beslutningsforslag – nu er det med kystsikringsforslag næsten altid populært, uanset hvem der fremsætter dem – men jeg vil alligevel tillade mig at stille mig, skal vi sige skeptisk til forslagens økonomiske hovedpunkt: at staten i fremtiden skal betale 75 pct. af udgifterne ved kystsikringsarbejdet overalt i landet. Med en sådan formulering af statens kystsikringsopgaver har staten dermed også forpligtet sig til kystsikring i de indre danske farvande. Det kunne jeg egentlig godt se med sympati på; jeg har selv tidligere dokumenteret min personlige interesse i, at staten måske ad åre kunne vurdere mulighederne for kystsikringsarbejdet f.eks. langs Limfjorden. Der er imidlertid tale om bekestelige anlægsarbejder, og desværre må vi konstatere også i den forbindelse, at den beskæftigelsesmæssige effekt af kystsikringsarbejdet ikke er så forfærdelig stor. Ved Vestkysten, selv ved store arbejder, er der en gravemaskine, eventuelt 3 stk. gravkøer, og så er der 7 mand på. Af hensyn til det er der altså ikke så meget beskæftigelse deri, som mange tror.

Medens socialdemokratiet havde regeeringsmagten, søgte vi at skaffe midler til øget kystsikringsarbejde for derigennem at fastholde de værdier, der nu engang var, men vore bestræbelser blev hele tiden standset af økonomiske grunde. Da økonomien både for samfundet og for den enkelte i bred almindelighed ikke er blevet bedre, vil det nok være ønsketænkning at tro, at samfundet kunne påtage sig en dækning på 75 pct. af udgifterne ved at sikre alle danske kyster. Det vil i så fald kræve et milliardbeløb, for hvis man siger a, så må man også sige b, og det vil i praksis sige, at der bliver tale om i alt 7.330 km kyst.

Skulle man gå ind i en nærmere overvejelse af forslaget, kan man yderligere nævne konsekvenserne ved kystinspektoratet i Lemvig. Skal aktivitetsniveauet hæves, skal kystinspektoratet antage mere personale, og der skal også flere bygninger til. Man kan sige, at som det ligger for øjeblikket, passer forholdene i kystinspektoratet netop til de arbejdsopgaver, det har i dag.

Men jeg følger selvfølgelig med spænding, hvad de øvrige partier siger i den forbindelse, som der er tale om her. Ikke fordi jeg tit falder for fristelser, men jeg tror, jeg gør det